

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 802: Chẳng Biết Tội Nghiệp Vốn Dĩ Là Điều Không Thể Tạo Tác, Đó Là Hoặc Chướng

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 068)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Chẳng biết tội nghiệp vốn dĩ là điều không thể tạo tác, đó là Hoặc chướng.】

Mê hoặc, chỗ này giảng về tam chướng: nghiệp chướng, báo chướng, hoặc chướng. Trong bài kệ hồi hướng chúng ta thường niệm “Nguyện tiêu tam chướng chư phiền não”, tam chướng nào? Không biết. Không biết, thì làm sao mà tiêu trừ cho được! Tam chướng quý vị phải biết rõ, phải hiểu được làm thế nào để tiêu trừ.

Mê hoặc điên đảo thì người ta mới tạo tác tội nghiệp, một người rất sáng suốt, rất hiểu lý lẽ, họ sẽ không tạo tội nghiệp. Vì sao vậy? Vì họ biết quả báo của tội nghiệp quá đáng sợ. Thà rằng hiện tại tôi chịu khổ, tôi hiện tại chịu khổ cũng không sao, thời gian chẳng dài; nhưng nếu như tạo tác ác nghiệp đọa Tam đồ, thì rắc rối to rồi.

Người thế gian tuy rằng không biết tình trạng của lục đạo, nhưng chúng ta thường hay nghe nói người chết rồi thì làm quỷ, lục đạo luân hồi, có sao người chết rồi lại làm quỷ? Sao họ không tiếp tục làm người, sao họ không sinh lên trời, vì có gì cứ nhất định phải làm quỷ? Mọi người đều nói như vậy, từ xưa đến nay đều nói như vậy, cẩn thận nghĩ lại thì cũng không phải là không có đạo lý. Tâm tham biến thành ngạ quỷ, tham là nghiệp nhân của ngạ quỷ, người có tâm tham nặng đều đi vào đường ngạ quỷ rồi. Chúng ta nghĩ thử xem người thế gian có mấy ai không tham? Tâm tham quả thật chiếm đại đa số, vậy nói người chết rồi đều đi vào đường quỷ, điều này không thể nói là không có đạo lý, tâm tham biến thành ngạ quỷ.

Thế nhưng đến đường nga quý rồi, thì nghiệp chướng, báo chướng, hoặc chướng liền trở nên nghiêm trọng. Thọ mạng ở nhân gian rất ngắn, thọ mạng ở đường nga quý rất dài. Một ngày ở đường nga quý là một tháng ở nhân gian chúng ta, trong đường nga quý mười hai ngày, nhân gian chúng ta đã là một năm. Phật trên kinh cũng dùng cách tính toán này, một tháng ba mươi ngày, một năm mười hai tháng. Thọ mạng của quý dài bao nhiêu? Ngắn nhất cũng phải sống hơn một ngàn tuổi, tuyệt đối không thể đến đó được! Quý vị mới biết nơi đó thật sự đáng sợ!

Lời của Phật chúng ta phải tin tưởng, Phật ở trên kinh này có nói: “Như Lai là bậc nói lời chân, lời thật, lời như, lời không dối, lời không khác”. Chớ nên dễ dàng đem lời Phật giảng coi như trò đùa, là sự thật đấy. Từ đó có thể biết, đọa vào đường nga quý mà muốn ra khỏi, chẳng phải là chuyện dễ dàng, thời gian dài đằng đặc!

Địa ngục lại càng không thể bước vào, mà nghiệp nhân của địa ngục rất phức tạp, Phật ở trong Kinh Lăng Nghiêm đem đường địa ngục giảng đặc biệt căn kẽ. Chúng ta thông thường giảng lục đạo, giảng ngũ thú, Kinh Lăng Nghiêm giảng về thất thú, giảng vô cùng chi tiết. Mà đoạn kinh văn về thất thú này, phần giảng về địa ngục gần như chiếm hết một nửa. Phật tại vì sao phải giảng chi tiết đến như vậy, chính là để cảnh tỉnh chúng ta tội nghiệp địa ngục tuyệt đối không thể tạo tác.

Bởi vì đọa đến địa ngục, một ngày trong địa ngục, cách nói về thời gian đó có rất nhiều loại, chúng ta nói một cách đơn giản nhất, ngắn nhất, thì nhân gian chúng ta hơn hai ngàn bảy trăm năm mới là một ngày của địa ngục. Đất nước Trung Quốc chúng ta ở trên thế giới này được xưng tụng là quốc gia văn minh cổ đại có bề dày lịch sử năm ngàn năm, thế nhưng ở địa ngục tính ra chưa tới hai ngày. Mà thọ mạng ở địa ngục, yếu mạng nhất cũng là vạn tuổi, trường thọ thì là vạn vạn tuổi, khủng khiếp lắm! Vô cùng đáng sợ!

Cho nên đối với ác nghiệp, chúng ta biết được sự thật này rồi, thì không dám làm nữa, tuyệt đối không thể làm. Đây chính là đem tam chương nói ra rõ ràng.